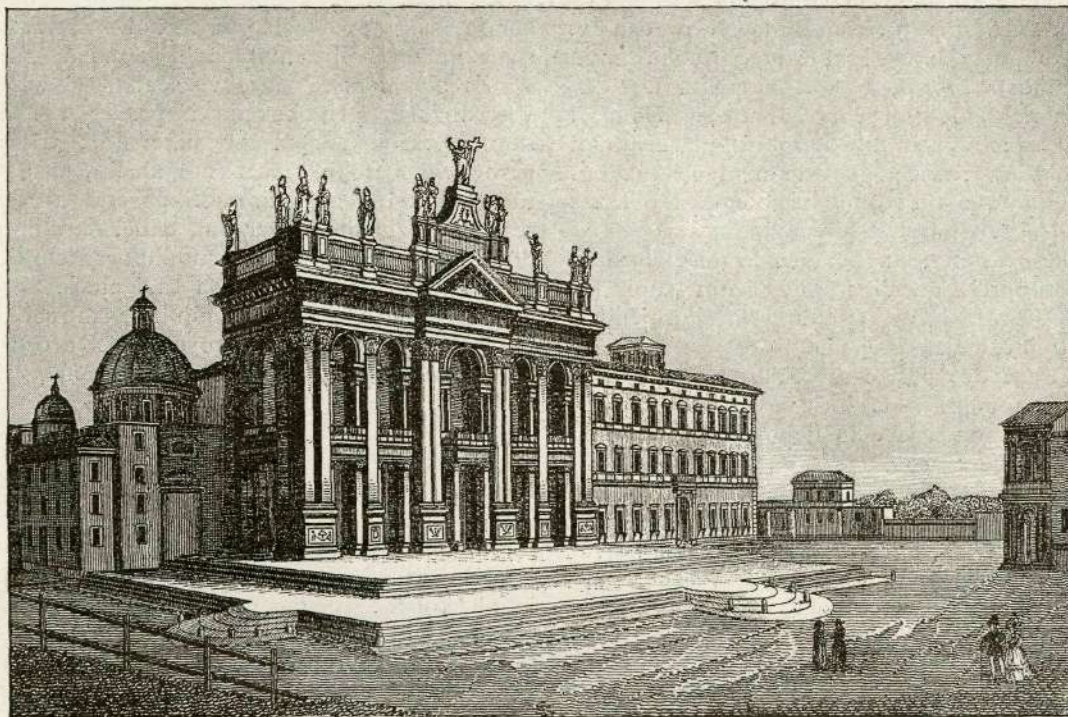

ali pa da se črke samovoljno prestavijo in sestavijo. Tu bom razvil ta dva anagrama, da bomo videli, da niti za igračo ni imel posebne nadarjenosti naš umetnik. Iz stavka: „Urbanus Iupiter hisce donis ad saecula virum trahat“ je naredil: Balthasar Wurcerus hodie secundo primitians vivat. — Postavi črke prvega stavka po številkah, dobiš — sevé šele mutatis mutandis — pravi stavek:

10	9	1	2	27	11	7	32	16	30	34	4	14	12	5	36	17	13	22	
V	r	b	a	n	u	s	I	u	p	i	t	e	r	h	i	s	c	e	
20	19	38	21	23	6	28	39	29	24	25	26	3	8	40	41	15	42	33	
d	o	n	i	s	a	d	s	a	e	c	u	l	a	v	i	r	u	m	
							35	31	37	18	43	44							
							t	r	a	h	a	t							

Drugi anagram iz stavka „Ecce Balthasar Wurzer, sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo et inventus est justus“ se glasi: „Hanc rem laudat è Diis, sustulit necesse nutui, qui vita gaudet bona probis secure successurus“, prava spaka latinščine in mislij. Narejen je po istem kopitu kakor prvi. — Bolje so se mu posrečili kronogrami — dasi je tudi latinščina često stokala. Množica teh kronogramov kaže, da je največ časa pošlo pri tej malenkostni igrači. O duhovitosti našega govornika dobimo tudi malo jasnejši pojem, če sami sledimo in preskusimo, kar nam pravi. Z najboljšim namenom je prevzel nalog, da izračuni, kolikokrat je slavljenec Boga počastil s svojimi mašami.

Lateranska cerkev v Rimu.

Za vsoto dobi za petdeset let 18310 maš. To je napačno; kako je prišel do tega? Zanimiv slučaj je to, ki se dá duševno razložiti. Mož je mislil vedno na 50letnico. Številka 50 je bila središče, okoli katerega se je vse vrtelo. Napaka je pa nastala tako. Najprej si je izračunal vsoto za petdeset navadnih let, t. j. $365 \cdot 50 = 18250$; k tem je hotel prišteti še maše prestopnih let. V to svrho je delil $50 : 4 = 12 \dots$; a število

²
50 ni mu dalo mirú; hotel je pomnožiti 12 še s 50, a pozabil je potem produktú dodati ničlo; tako je dobil le 60 maš za dvanajst prestopnih let, mesto 600, kakor bi moralo biti po njegovem

računanju. Teh 60² maš je prišel zgornji vsoti — in dobil 18310 — torej kakor smo videli precěj dolgotrajno delo, pa še napačno po sklepu — torej gotovo ne na slavo našem govorniku.

Čudno se nam sliši tudi, da je bil Mojzes mafhnik. To besedo rabi namreč dosledno v istem pomenu kakor „sacerdos“. Mafhnik mu je duhovnik nasproti laikom, katere imenuje „deshelske“. Takih posameznostij bi se dalo navesti še mnogo. A tem nasproti moramo vendar-le spoznati, da je jedro govora izvrstno, krepko in lepo mišljeno. Treba ga je dvakrat, trikrat in morebiti večkrat brati, predno izginejo potežkoče, katere napravljajo te popisane